

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan sveser, izimki nedelje in praznike ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oglasila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oglasilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

+ Janko Kersnik.

Janko Kersnik je umrl in dospel je do zadnje postaje, do tihga ktička tik lukoviške cerkve, kjer mu tudi počivajo oče in brata. Dasi smo prijatelji že pri zadnjem zasedanju deželne zbornice z boleznimi srcem opazovali, kako je bila zavistna bolezen razjedla in razdejala njegovo visoko in poprej tako krasno telo, in dasi so dobajala pozneje poročila, ki so nas pripravljala na najhujše, smo vendar danes potrti in obupni, prav tako, kakor smo bili potrti in obupni tisto jutro, ko je v Ljubljani vzela jasna duša našega Jurčiča slovo od slabotnega in drobnega telesca, ki se je prej premetavalo toliko mesecev po mučni smrti postelji! Jurčič in Kersnik! Jednaka smrt ju je sedaj spojila, a v življenju ju je vezalo prijateljstvo, s kojim nas druge, ki smo zavistni ob strani stali, na videz osorni in molčeči Jurčič nikdar oblagoderiti ni hotel! In to prijateljstvo rodilo je v slovenskem slovetju lepe sadove, na kojih se radosti sedaj, in na kojih se bode radostila tudi prihodnjost. Ni naloga našemu listu, pisati o pomenu in veljavi Kersnikovega imena na literarnem polju; o tem pisalo se bode drugod, pred vsem v „Ljubljanskem Zvonu“, kjer je pokojnik objavljaj svoje proizvode, s kojimi si je pridobil slavo prvega in vrednega Jurčičevega naslednika! Zadnja leta mu je znana prenapetost, koja se le prerasda šopiri po mladeniških literarnih krogih dunajskih, ki se brez dvojbe odlikujejo z mnogimi talenti, pri tem pa tudi z obilo domišljavostjo, — izbila pero iz roke, in kakor razljučen Abil stal je v ozadij ter prepuščal novi struji, da je rojila in brenčala po njivi našega pripovednega slovetva. Da ga ni smrt prerano ugonobila, raznenadil bi bil Janko Kersnik svoj narod že z marsikaterim delom, ker ne verujemo, da bi mu bilo rojenje in brenčanje nove struje za vedno odvzelo veselje do slovstvenega delovanja! Ali — kakor rečeno, o Janku Kersniku kot slovenskem pisatelju pisati, ni naloga našega političnega lista; mi hočemo pisati o moču-politiku, ki je stal v vrstah naših sotrudnikov in sobojnikov — in to skoraj do zadnjega časa pred smrtjo! Dasi bode slovstvenik Kersnik mnogo dalje živel v spominu slovenskega naroda, nego pa politik Kersnik, vendar ne smemo o zadnjem molčati, danes, ko je končano in dognato njegovo življenje. Ni se silil v ospredje političnega boja in niso ga psovali s „prvakom“ in „veljakom“ njegovi nasprotniki, meneč, da se Kersnik ne udeležuje politične vojske. Če se pa ni silil v ospredje, bil je pa vendar vsikdar na bojišču in z njegovega loka so dostikrat letale ostre pušice po nasprotnikih, ki so strel čutili, ne da bi poznali strelca. Kdor je pri nas pisatelj, ta skuša brez uspeha odtegniti se politiki in njenim bremenom. Tako je tudi Janko Kersnik zgodaj zašel v politiko, in ko že ni hotel več pisati, bil je še vedno aktiven politik ter je kot tak tudi umrl. Kakor vsak politik mej nami, doživel je dobre in slabe črse: hvalili so ga danes, a jutri so ga s kamenjem obkladali. Za Jurčičem naj-uglednejši slovenski pripovedovalec moral je časi požirati očitjanja, da je odpadnik, da je izdajalec svoje narodnosti! Ali vse to moča ni ocrnilo: v politiki hodil je svojo pot, v politiki imel je svoja dva vzora, kojih ni nikdar zatajil. Ta dva vzora bila sta narodnost in svoboda. In ker je prva v naši kronovini

manj v nevarnosti nego druga, naglašal je svobodo pri vsaki priliki in dostikrat s tistim navdušenjem, katero je last le pravemu pesniku! Ni pripadal h tistim politikom, ki se hočejo na vse strani prikupiti, ki pri vsakem koraku na vse strani obračajo oči, da bi ne zadeli ob ta ali oni rob; posebno tudi ni pripadal h tistim politikom, ki se tako radi ponašajo s svojo svobodomiselnostjo, ki pa vendar pri vsakem početju pred vsem povprašajo: Kaj poreče h temu naša častita duhovščina? Janko Kersnik je bil v pravem pomenu besede pošten liberal, ki si je pred vsem bil svest, da Kranjski še nikdar ni pretila taka revarnost od klerikalne strani, kakor ji preti danes. Bil je v politiki za ta ali oni kompromis, ali za zvezo s kranjsko klerikalno stranko, kakor je le tá dandanes, ni bil nikdar! „Častita duhovščina“, kakor jo imamo dandanes, Janku Kersniku ni nikdar imponirala, in politik, ki bi z jednim stolom rad stal za „Slovenskim Narodom“, z drugim pa za „Slovenskim Listom“, tak politik Kersnik ni bil nikdar, dasi je posebno v zadnjem času imel nekaj izgledov omenjenega kopita. Neprestano je stal na stališču, da imajo slovenski politiki braniti svojemu narodu njegovo narodnost, in pa tudi njega pravico do neomejene svobode, kakor so si to svobodo drugi kulturni narodi že zdavnej priborili! Kersnik je bil v najlepšem pomenu besede svobodomiseln značaj, in pred vsem mu je bilo zoperno tisto neprestano koketovanje s častito duhovščino, in tisto obliknega človeka nevedno klečplavstvo pred ravno isto duhovščino, katero skušajo tudi na Kranjskem v naše javno življenje vpeljati nekateri politični dobrovoljčki, ki še vedno verujejo v stero dogmo, da se pri nas brez duhovščine ničesar doseči ne da. In ravno v to dogmo ni hotel Kersnik nikdar verovati, nasprotno, prepričan je bil, da je posvetno razumništvo Kranjsko močno dovolj, da hodi svoja pota v politiki, in da mu ni treba pri duhovščini milosti prosjati! Zategadelj iz srca občudujemo prerano smrt predragega nam prijatelja ter smo prepričani, da ga bomo tudi v politiki zelo, zelo pogrešali. V dobi, ko je v političnem življenju jedni nasprotnih nam strank želedec vzor vseh vzorov, drugi pa zopet cerkvena pušica, v taki dobi uboga naša Kranjska prav živo potrebuje v pravem pomenu besede svobodomiselnih značajev. Da je s Kersnikom prerano izginil tak značaj izmed naše srede, to je, kar nam s tugo meri prijateljsko srce ob njegovi odprti gomili! —

Že včeraj smo poročali, da je Janko Kersnik bolehal že dve leti. Iz začetka, ko je začel izgubljati glas, se ni dosti menil za svojo bolezen, šele pozneje se je zatekel k zdravnikom, a — bilo je že prepozno. V zadnjih mesecih je bil popolnoma pčujen o svojem položaju. Vedel je dobro, kaj mu je sojeno. Pred kakimi desetimi tedni odšel je v Gleichenberg na Štajersko, a tudi tam mu niso več mogli pomagati. Predvčerajšnjim popoldne se je z brzovlakom pripeljal iz Gleichenberga v Ljubljano. Bil je že tako slab, da so ga morali iz vagona nesti na voz in zopet z voza do stopnice, po katerih je le s pomočjo več oseb prišel v stanovanje svojega tasta g. Tavčarja. Legel je takoj v postelj, nekaj ur pozneje pa mirno umrl.

Sestanek hrvatskih in slovenskih zastopnikov v Ljubljani posebno iskreno pozdravlja „Hrvatska Domovina“. Karakterističen znak sedanje dunajske vlade, pravi ta bratski list, je, da hoče pridobiti jeden narod s tem, da vzame nekaj drugemu. Neimajoča dovolj moči, da bi brzdala Nemce, a na drugi strani boječa se Čehov, ako jim ne pusti naredb, hoče vlada pridobiti naklonjenost nasprotnikov s tem, da jim vzame preporno celjsko gimnazijo, pa potolaži Slovence s cenimi obljubami, katerih ne izpolni nikdar. Na, sestanek hrvatskih in slovenskih poslancev ji dokaže, da se je vlada varala v svojem računu, ker s polovičnimi naredbami se Slovenci nikakor ne zadovolje. Sestanek dokaže, da stoje zastopniki složno na braniku narodnih pravic, pa bo zajedno opomin vladi, da bo našla, ako nadaljuje, kakor je začela, vse Slovence te monarhije skupaj. Od tod sledi, da bodo imeli sklepi ljubljanskega sestanka večji pomen, kakor se misli. Vlada ni mogla zanesti v parlamentno večino razdora; sloga mej strankami večine je postala po zaključku zbornice še krepkejša, in vsa večina bo smatrala sklepe ljubljanskega shoda prevažnimi. Sloga jugoslovanskih poslancev, ki rodi zlasti v Istriji že lepe sadove, se še okrepi na tem shodu, pa določi se bodoči pravec delovanja in razmerje naših poslancev do sedanje vlade.

Čehi in deželni zbor. „Narodni Listy“ pišejo: „Predno predloži grof Badeni češkemu deželnemu zboru narodnostni zakon, moral bi sedanjí nemški deželni zbor Moravske razpustiti in skrbeti za to, da bi dobila pri izvršitvi novih volitev ta, iz tridesetih Slovanov obstoječa dežela pravično zastopstvo. Potem šele bi mogel obema deželnima zboroma, češkemu in moravskemu, predložiti isti narodnostni zakon, sicer bi bil vsak trud zamaa. Kakor smo preverjeni, da naši moravski bratje ne bi brez nas sklenili nobene separatne sprave z Nemci na Moravskem, prav tako ne bomo mi brez njih s tukajšnjimi Nemci sklenili miru. Grof Badeni se naj torej za sedaj še ne trudi s svojim narodnostnim zakonom in s svojim spravnim načrtom. Skliče pa naj češki deželni zbor, v katerem naj se glasuje o državnopravni adresi, v kateri bomo mogli pred vsem omikanim svetom svoje dobro pravo dokumentovati ter zajedno razkriti vse krivice in vsa nasilstva, katera so nam prizadeli Nemci. S tem bo storil Avstriji in dinastiji najboljšo uslugo.“ — Čehi se drže torej načela, da bodi sprava popolna ali pa ni treba nobene.

Hrvatska. Hrvatski deželni zbor se je sešel danes ob 11. uri dop. ter je bil slavnostno odprt s predčitanjem prestolnega govora. — Pri deželni hrvatski vladi je stopil v pokoj dosednji sekcijški šef za notranja dela, Stanković, znana „barpa“, na kateri je grof Khuen-Hedervary posebno slabo brenkal; njegovim namestnikom je izvoljen velik ljubljeneč banov in Madjarov, Oton pl. Krajčević, dosednji šef za uk in bogočastje. Nameščega začasno sekcijški svetnik Tošo Mallin. —

Kakor se govori v poslanskih krogih deželnozbornske večine, namerava vlada ustanoviti četrto sekcijo za narodno gospodarske stvari. Šef tej sekciji bi naj postal banalni svetnik dr. Ivo Mallin.

Položaj v orijentu. „Nov. Vremja“ pišejo: „Evropa z Rusijo na čelu je rešila Grško sramoto, da bi morala odstopiti nekaj dežele. Želeli je sedaj, da zapuste turške čete kolikor možno naglo Tesalijo. To bo možno doseči, ako garantujejo vele-vlasti, da se bo de Turčiji vojna odškodnina izplačala v obrokih. Prepričati je treba Turčijo, da bo mogla Grčija toliko prej plačati, čim preje postane zopet gospodar na lastnem ozemlju. Novi ruski poslanik bo kot izborec poznavalec orijenta vedel, da mora nastopiti napram Turčiji v drugem tonu kakor napram evropskim vladam. Po sklepu miru pride na dnevni red zopet krščansko vprašanje. Dševad paša ne more igrati na Kreti nobene druge vloge, kakor organizatorja umikanja turški čet.“ — Turčiji pa vzbujajo, kakor poroča „N. Fr. Pr.“ po dopisu iz Soluna, vnovič se pojavljajoče agitacije bulgarsko-macedonskega komiteja velike skrbi. Zato pošilja Turčija že nekaj tednov v nemirne kraje ter na mejo čete, streljivo in provijant. Ob železniški progi mej Solunom in Dedesgačem so nastavljene močne straže in velike potralje krožijo po okolici.

Konflikti na turško-srbski meji se kažejo radi obširnih vojaških priprav Srbije v jako resni luči. Srbski poslanik, dr. Gjorgjević, se je tekom svojega triletnega poslovanja v Carigradu radi turških napadov na srbski meji pritožil že 204 krat, a le 37krat so mu odgovorili. Po različnih poročilih so bili poslednji napadi na meji jako veliki in krvavi. Govori se, da so krivi vsa Albanci, ki so se vrnili z grških bojišč.

Porotna obravnava proti morilecu Boićevu je razkrila nečuvane razmere v Bulgariji in na bulgarskem dvoru. Toliko dokazov npravne propalosti, barbarske surovosti in rafinirane korupcije se ni izvedelo niti ob času umora Stambulova. Zvezda bulgarskega dvora, adjutant kneza, njegov in kneginjin ljubljeneč, Boićev, je najneznanejši lopov, zapeljivec, parasit in nesramnež, pa grozovit morilec. Njegov sodrug je policijski predsednik v Sofiji, Novilić, in tretji pomagač je bivši policijski prefekt, Kanazierski. Ti trije v družbi pijanega orožnika so zadušili zapeljano Simon ter jo pri belem dnevu vrgli tik glavne ceste v Márico. Pri poroti pa izjavljajo priče, da so Boićev in tovariši izvršili umor na željo in z odobravanjem kneza. Boićev se vsemu cinično smeje, namiguje skrivnostno, da je velik prijatelj kneza, da je spremljal često sama kneginjo, da je pil z njo marsikatero čašico likerja, in končno piše celo skrivoma pisma knezu in kneginji ter se podpisuje kakor njun najintimnejši prijatelj le — „Dečko“. Ošivdano so razmere v Bulgariji jako gnile in naravnost škandalozne. Knez pa je v tem času zopet zunaj dežele, na Ogerskem, prav tako, kakor je bil takrat, ko so iskali morilce Stambulova. Čudni sumi se pojavljajo človeku, ko čita take vesti, in skoro bi ne verjel, da je Bulgarija v Evropi!

Socijalnopolitične šole hočejo ustanoviti v Berlinu za katoliške duhovne severnonemških škofij. Da bo imelo vsako klerikalno delavsko društvo svojega duhovnika, ki bo skrbel, da se ne zatrosi mej društvenike kaka svobodomiselná ideja, in ki bo imel nalogo, strokovnajaško pobijati socijalno demokracijo, poslala bo vsaka škofija nekaj duhovnikov v triletni socijalnopolitični kurs. Klerikalci so spoznali, da se velika maza ne briga več za fraze o nevarnosti za vero, moralo in državno avtoriteto, naga da jo zanima sedaj najbolj socijalno vprašanje, ki je v najbližji zvezi z — želodcem. Ker pa nalete klerikalci pri svojem „delovanju za narod“ vsak hip na socijaliste, s katerimi se ne morejo meriti v poznanju socijalnih potreb, vzrokov in pomočkov, hočejo se oskrbeti sedaj tudi s socijalnopolitičnimi frazami, da bodo slepili še lažje neveden narod. Zbavljanje in psovanje ne pomaga več niti klerikalcam, treba se torej učiti novih komedijantskih ulog.

Dopisi.

Iz mokronoške okolice, 26. julija. (Veselica v Mokronogu.) Takoj, ko smo zvedeli, da pride v Mokronog za notarja g. Stanko Pirnat, več muzik in skladatelj, smo gojili opravičeno upanje, da se razmere glede slovenskega petja tu izpremenijo na bolje. In nismo se varali. Rodoljubni g. notar se je kmalu po svojem dohodu v Mokronog lotil poučevanja petja. Z njemu lastno pridnostjo in spretnostjo je vežbal dame in gospode v slovenskem petju. Kakšen sad je že v tem kratkem času obrodil njegov hvalevredni trud, to je pokazala veselica v korist družbi sv. Cirila in Metoda, katero sta priredila včeraj na vrtu gostilne „Pri lipi“ bralno društvo v Mokronogu in podružnica sv. Cirila in Metoda za Mokronog in okolico. Okrog 6. ure popoldne se je bilo zbralo na vrtu gostilničarja gosp. Pleterška dokaj občinstva vseh slojev, iz domačega trga in okolice. Veselico so počastili s svojim prihodom tudi nekateri kolektarji z Gorenjskega in lepo število sokolašev iz Novega mesta v sokolski opravi. Nekoliko po 6. uri se je jel izvrševati določeni vzpored. Zastor se dvigne in lep krog dam in gospodov se pokaže na odru. Pod vodstvom svojega pevovodje, g. Stanka Pirnata, zapoje Hubačev „Srčanček“, mešani zbor. Peli so dobro in izrazito, strogo pazé na dinamična znamenja, kar je vredno vsega priznanja. Vendar bi bilo petje prišlo še bolj do efekta, da je bil vrt bolj akustičen in ni poslušalcev motila hoja po vrtu, govorjenja pred vrtom itd. Zato tistega „pianissimo“ oddaljenjšim niti ni bilo slišati. Draga točka je bila Stanko Pirnatova „Lastovica“, mešan zbor. Ni napačna ta skladba g. pevovodje, tudi se je dobro pela. Kot tretja točka je bila na vzporedu Nedvedov moški zbor: „Ljubazen in domovina“. To je krasna skladba, ki bi bila prišla še bolj do efekta, da bi bil na razpolago dober tenor; a uprav dobrih tenorjev je jako malo. Sicer so se pa pevci jako dobro držali, in gospodu pevovodji Pirnatu odkritosrečno čestitamo, da je v obče dosegel tolik uspeh; kajti pomisliti je, da so bili nekateri gg. pevci in pevke še začetniki. Pevskimi točkami je sledil igrokaz v petih dejanjih „Na Osojah“. Občinstvu so vsi gg. diletantje in diletantinke povsem ugajali. Znali so svoje vloge vsi prav dobro na pamet in kretali so se prav spretno po odru. O učitelju g.

Dalje v prilogi.

LISTEK.

Vanjka.

(Spisal Anton Čehov.)

Vanjka Šukov, devetleten deček, kateri je pred tremi meseci došel k čevljarju Aljahinu, da se izuči, ni legel v božični noči spat. Počakal je, da so odšli domači ljudje in pomočniki k prvi maši, potem je vzel iz omare stekleničico črnila ter držalo z zarjavelim peresom, razgrnil je pred se zmečkan list papirja in začel pisati. Predno pa je naredil prvo črko, ozrl se je parkrat plaho k vratom in k oknu, pogledal je postrani malo svetniško podobo, na katere straneh sta bili polici s kopiti, nato je globoko vzdihnil. Papir je ležal pred njim na klopi, on sam pa je klečal pred klopjo.

„Dragi dedek Konstatin Makarič!“ je pisal. „In jaz Ti pišem pismo. Želim Vam vesele praznike ter vse najboljše od ljubega Boga. Nimam ni očeta niti matere, samo Ti si mi še ostal.“

Vanjka je obrnil svoj pogled v temno okno, v katerem je plapolal odsev sveče, in živo si je predložil svojega deda Konstatina Makariča, nočnega čuvaja v grajščini Šivanjev. Majhen, slok, vendar jako živahen možiček petinšestdesetih let z vedno smejočim se obrazom in rdečimi očmi. Črez dan spi v občinski kuhinji, ali se šali s kuharicami; po noči

pa hodi zaviti v širok plašč iz ovčjih kož okrog posestva ter bobna s svojim tolkačem. Za njim stopata s povešeno glavo psa, stara Kaštanka in Vjun. Vjun je nenavadno spoštljiv in prijazen ter gleda domače in tujce jednako ljubeznivo, a vkljub temu ne uživa nikakega zaupanja, kajti za njegovo spoštljivostjo in ponižnostjo se skriva prava jezuitska premetenost. Nihče ne zna tako kakor on o pravem času priplaziti se h komu ter zgrabiti ga za nogo, skriti se v ledenico, ali kakemu kmetu ukrasti kokoš. Čestokrat so mu že razbili zadnji nogi, dvajali trikrat so ga obesili, vsaki teden ga pretepli, da je bil na pol mrtev, a vendar je še vedno ozdravel.

Zdaj stoji ded skoro gotovo pri hišnih vratih, mežika z očmi v živordeča okna vaške cerkve ter se šali s služničadjo, mej tem ko stopica v svojih suknjenih črevljih sem in tja. Ploska z rokama, se trese od mraza, se smeje ter včipne sedaj sobarico, sedaj kuharico.

„Li želite nekoliko njuhana?“ popraša ter porine ženskam svojo tobačnico pod nos. Te res njuhaja in začno kibati. Deda to strašno veseli, smeje se na ves glas ter kliče: „Drgni, primrznil ti je!“

Tudi psi dobe njuhana. Kaštanka kihne, obrne svojo glavo in gre proč. Vjun pa iz vpljučnosti neče kibati, temveč maha samo z repom. Vreme je

krasno. Vsa je mirno, zrak je čist in svež. Noč je temna in vendar je videti vso vas z belimi strehami in z dimom, kateri se vali z dimnikov, od slane pobeljena drevesa in kupe snega. Vse nebo je pokrito z veselo migljajočimi zvezdami; rimska cesta je tako čista, kakor da je bila pred prazniki pomita ter s snegom odrgnjena...

Vanjka je vzdihnil, pomočil pero ter pisal dalje:

„A včeraj sem bil tudi tepen. Mojster me je zgrabil za lase ter me vlekel na dvorišče; tepel me je, ker sem pri zibanju njegovega otroka nehoté zaspal. In pretečeni teden mi je velela mojsterica očistiti slanika. Začel sem pri repu, zato mi ga je potegnila iz rok ter me z njegovim gobcem suvala v obraz. Pomagači se mi smejejo, pošiljajo me v žganjarijo po žganja, vlevajo mi, naj pri domačih kradem kumare, mojster me potem pa tepe. Jesti nimam ničesar. In zjutraj mi dajo kruha; opoldan kaše, zvečer zopet kruha; čaj ter kapusovo juho jedo pa sami. In spati moram v prednji sobi; če pa otrok joka, pa sploh ne spim, ker ga moram zibati. Ljubljeni dedek! Bodi toli milostljiv, vzemi me od tod domov, v vas; tu mi ni mogoče več bivati... Padam pred teboj na kolena, in večno bom prosil za Te Boga; vodi me od tod, sicer moram umreti!“ (Konec prih.)

Bohinca niti ni govoriti. Ta gospod je izgrešil karijero; v njem tiči igralec. Pa tudi nekateri drugi, meni znani, so igrali jako dobro; recimo gg.: jurist Tekavčič, uradnik Česnik, gospica učiteljica Košenina, učitelj pripravnik gđ. Tekavčič, gospa Knezova i. dr. Vprašanje pa je, četake resne in dolge igre sodijo na deželo. Po veselici si je notarski kandidat g. Rohrmann izprosil besede. Povdarjal je važnost družbe sv. Cirila in Metoda ter zahvaljeval udeležnikom in napil družbi sv. Cirila in Metoda. Na to so se jeli gostje razhajati; nekateri so pa še ostali, da se skupno poračunajo pri kupci vina. Ako še povem, da je utegnula ta veselica prinesiti naši prekornisti družbi sv. Cirila in Metoda lep dar, sem izvršil svojo poročevalsko dolžnost.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 29. julija.

— (Janko Kersnik t.) Danes popoldne ob 4. uri prepeljali so Janka Kersnika iz Ljubljane v rodni mu kraj, na Brdo. Dasi ni bilo naznanjeno, kdaj se vrši blagoslovljenje, in dasi bode pogreb šele jutri na Brdu, zbralo se je pri hiši žalosti, na Dunajski cesti števil. 13, mnogo pokojnikovih prijateljev in čestilcev in mnogo različnega narodnega občinstva. Točno ob 4. uri je prišel duhovnik in opravil blagoslov, potem pa so krsto položili na voz in jo odpeljali na Brdo. — Na krsto Janka Kersnika je bilo položanih jako mnogo krasnih venecov in šopkov, tako venec s črnima trakoma in z napisom „Deželni odbor kranjski — prezasluznemu poslancu“; dalje venec z belo-zelenima trakoma z napisom „Borilec za prosveto naroda — deželno stolno mesto Ljubljana“; venec s črnima trakoma z napisom „Ces. kr. notarska zbornica — svojemu častitemu članu“; venec s črnima trakoma z napisom „Trgovska in obrtna zbornica kranjska — svojemu prečastitemu članu“; venec s trakoma v narodnih barvah z napisom „Vzornemu rodoljubi — narodni poslanci“; venec s črnima trakoma z napisom „Odborniku, poverjeniku in sotrudniku — Slovenska Matica“; lovorjev venec s črnima trakoma z napisom „Pisateljsko podporno društvo — odluznemu pisatelju“; venec s črno rumenimi trakovi in napisi „Uradniki c. kr. sodaije na Brdu“ in „Uradniki c. kr. davkarije na Brdu“; venec s črnima, belo obrobljenima trakoma z napisom „Zadnji pozdrav svojemu najljubšemu zetu“; venec s črnima trakoma z napisom „Ivan in Josefa svojemu nepozabnemu svaku in najboljšemu prijatelju“; venec z belima trakoma z napisom „Nepozabnemu Jankotu — rodbina Ferko Kersnik“; venec z vijoličnima trakoma z napisom „Nepozabnemu prijatelju — rodbina dr. Šavnikova“; venec s črno-belima trakoma z napisom „Familie Pekelj Formentini“ itd. — Mesto venca na krsto prijatelju Janku Kersniku daroval je g. dr. Ivan Tavčar 25 gld. za „Narodni dom“.

— (Vseslovenski shod) Iz Celovca se nam piše z dne 27. julija: „Slovenec“ je obudil „grevenko“. V svoji 167. številki piše o vseslovenskem shodu, „da je treba, da se Slovenci sedaj v resnem trenutju zedinijo glede skupnega postopanja.“ Torej vender prizna, da se je treba združiti in skupno postopati; tega seveda poprej ni rad omenjal. Govori pa kar v jedni sapi naprej, naj mu pustimo svojo veljati; le on sam naj ima besedo. Drugi so „klika“ in „zgaga“, ki po „Slovenčevih“ mislih ne smejo kar nič govoriti. Slovenske narodne poslance opozarjamo pa na to, naj imajo v prvi vrsti pred očmi, da se gre tu jedino le za naše narodne težnje. Skrbje naj tudi, da bode na tem shodu pristop vsem stanovom, na vsak način tudi slovenskemu meščanu, in drugemu narodnemu razumništvu, ki bi naj bilo ob tej priložnosti v najlepšem soglasju z delavskim stanovom, ker shod mora biti impozanten, da bode imponiral celo našim nemškim klevetnikom. — „Slovenec“ obširneje odgovarja na njegove napade sedaj v teh tužnih časih, bi bilo pa nespametno, ker nečemo motiti resnega dela, ki se baje že dne 30. t. m. prične v ta namen, in kateremu želimo najboljšega uspeha. Samo to željo imamo, da naj ne ostane kar samo pri zaupnem posvetovanju gospedov državnih poslancev, kajti tudi narod sam boče govoriti in mora govoriti. Svojim zastopnikom ima marsikaj povedati in naročiti, in nasprotniki naj čujejo naš glas. Časi so resni, in vseslovenski shod nam je potreben. Kdo ga priporoča, in kdo da ga je prav za prav prvi sprožil, vse to naj nam bode deveta briga. Skrb naša naj bode sedaj ta, da se bode prej ko mogoče vršil in častno izvršil. Ah kakor po navadi, se mora

pri nas dandanes pač vsaka dobra stvar že naprej pričeti s prepirom, da nikdar ne pridemo do soglasja. Da bi se shod vršil pod kako posebno patronanco, tega nismo nikdar zahtevali, in kaj takega tudi nikdar v mislih nismo imeli. To pojasnjuje dovolj že samo to, da smo mislili vedno le na vseslovenski shod, in da smo trdili, da morajo na shodu biti zastopani vsi stanovi. Ker smo se pa „Slovenčeve“ prekleje bali že naprej, smo v svojem prvem članku v števil. 156. pisali doslovno tudi tole: „Na shod bi se seveda ne smelo nositi, kar razdvaja stranke, le to, kar jih spaja, to je vprašanje, kako zagotoviti slovenskemu narodu obstanek in napredek.“ — Na koncu tega članka smo pa tudi rekli, „da naj bi bil tak shod dokaz, da smo Slovenci v narodnostnem oziru, navzlic obstoječim strankarskim nasprotstvom, vsi jedini, vsi solidarni.“ V tem smislu so se oglašali, kar je tudi treba pibiti, zaporedoma skoro vsi slovenski listi, brez razločka, kaka načela da zastopajo in zagovarjajo, le „Slovenec“ je prišel v svoji števil. 164 zadnji, in z načinom na dan, s kakoršnim mora že „a priori“ podreti vse, kar se je dosedaj dobrega v tem oziru sezidalo. Bodi tudi še jasno povedano, da nismo nikdar imeli v mislih, naj bi se ta shod vršil pod firmo „Narodove“ „klika“, in umevno je samo ob sebi, da se tudi ne sme vršiti pod firmo „Slovenčeve“ klika. Shod mora biti vseslovenski, in naj bode prava manifestacija proti naskokom naših nasprotnikov, kajti le združeni moramo si priboriti čast in veljavo tako pred svetom, kakor tudi pred našimi dušmanini Nemci. Združimo torej vse sile, podajmo si roke v skupno delovanje, in vseslovenski shod naj bode priča, da smo vsikdar solidarni, kadar bi imela pretiti nevarnost našemu ljubljensmu, in že stoletja teptanemu slovenskemu narodu. Slovenci, le ne udajmo se! V slogi je moč!

— (Prijaznost južne železnice.) Z ozirom na veliko zanimanje, katero vlada v narodnih krogih ljubljanskih za celjsko slavnost dne 8. avgusta, sklenil je „Ljubljanski Sokol“ prirediti ta dan posebni vlak v Celje. Južna železnica se sicer kaj dobro razume na „gšeft“, in ne zamudi nobene prilike, kjer je kaj zaslužiti. Tudi posebne vlake prireja navadno z največjo prijaznostjo, za to pa smo se jako začudili, izvedši, da „Ljubljanskemu Sokolu“ ni dovolila posebnega vlaka. Še bolj pa smo se začudili, ko smo izvedeli, kako je južna železnica svojo odklonitev motivirala. Pravi namreč, da je „durch fixe Bestellung von Sonderzügen auf Monate hinaus in Anspruch genommen.“ Motivacija je jako lepa, ali dvomimo, da bi bila resnična. Južna železnica bi poseben vlak v Celje prav lahko priredila, kakor ga je pred kratkim nemškimi pevcem priredila v Brežice, ali celjska slavnost bo slovensko narodna slavnost, in to je jedini pravi uzrok, da južna železnica vlaka ne dovoli, naj jo je v to že napetilo lastno nasprotovanje Slovincem, ali naj je dobila migljaj od vlade. Udeležba pri celjski slavnosti bo vzhic temu ogromna, in opozarjamo železniško vodstvo že danes, naj poskrbi zadosti vagonov, vsaj toliko, kolikor bi jih bilo treba za poseben vlak.

— (Klub slov. biciklistov „Ljubljana“) je sklenil na večeršnjem občnem zboru, da se z ozirom na provokacijo, katero vidi v samonemških plakatih blejskega zdravniškega društva, ne vdeleži slavnostnega spreveda kolesarjev, vršečega se dne 31. julija t. l. na Bledu, in da tudi vsem posebnim članom udeležitev naj odločneje zabranja.

— (Velik izgređ) provzročil je včeraj zvečer delavec Anton Mohar na sv. Jakoba nabrežji. Mohar prišel je precej vinjen v svoje stanovanje pri izkuharici Jeri Petelin, in ker ga je ta zaradi pijanosti malo oštela, je vstal, rekel, da gre v Ljubljano, ker mu tako ničesar ni za življenje. In res šel je naravnost pri št. Jakobskem mestu v Ljubljano. Njegov tovariš Martin Gregorič je šel za njim gledat in ga že dobil v sredi Ljubljane. Na vpitje prišli so ljudje od vseh strani, tako, da se je nabralo na bregih Ljubljane okoli 200 ljudi. Mohar se je na prigovarjanje Gregoričeve podal proti bregu, kjer sta ga Gregorič in stražnik Lovro Kanduš prijela in hotela potegniti na breg. Mohar se je oklenil nekega stebra in suval z nogama okoli sebe in grozil tako, da ga ni bilo moč odstraniti. Hotel je vedno še nazaj v Ljubljano. Šele, ko sta prišla dimnikarski poslovodja Josip Spitzer in dimnikarski pomočnik Izidor Šoberl na pomoč, povzročilo se je Moharja ukrotiti. Mohar je pri tem vgriznil Šoberla in stražnika Kanduša v roko. Ljudstvo je vpilo naj ga izpusté in nekdo je še stražnika vdaril čes, da je Moharja za lase vlekel, kar pa ni bila istina. Ko je

stražnik Kanduš na to spremljal Moharja na stražnico, je nekdo izmed množice vrgel v stražnika kos opeke in ga ranil na glavi. Na to se je Mohar vrgel na tla in s tako silo bil okoli sebe in grozil, da ga je stražnik komaj ukrotil. S pomočjo stražnika Josipa Kocijančiča odvedel se je Mohar v vežo Miličeve hiše in se je priskrbel ročni voz, da bi se prepeljal na stražnico. V veži udaril je Mohar stražnika Kocijančiča dvakrat v obraz in ga ranil tako v brado, da mu je takoj iz ust pritekla. Ko so ga na to stražniki naložili na voz, vtaknil je roke in noge v kolesa in dejal, „sedaj pa peljite, če znate“. Stražnikom ni preostajalo drugega, da so ga vzeli z voza in nesli na stražnico. Ljudje, ki niso vsega dogodka videli, so stražnike zmerjali in na nje sčevali tako, da je bil položaj za nje jako kritičen. Drugod bi občinstvo stražnikom še pomagalo, tukaj jih pa še napada. Kakor smo poizvedeli, se je Mohar izročil deželnemu sodišču, proti drugim osebam pa, ki so se dejanski lotile stražnikov, ali ki so se vtikale v aretovanje, se je napravila ovadba.

— (Poštna vest.) Da se podaljša čas za predajo pism k posameznim poštnim vlakom, postavil se je v dvorišču novega poštega polopja nabiralnik, katerega bode za to določeni poštni uslužbenec stoprav pred odhodom poštega voza na kolodvor seboj jemal, da se od tamošnjega poštega urada pisma iz njega pobere ter odpošljejo.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Tedenški izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 18. do 24. julija kaže, da je bilo novorojencev 20 (= 29.70‰), mrtvorojenca 2, umrlih 26 (= 38.61‰), mej njimi sta umrla za tifuzom (legarjem) 2, za vratico 1, za jetiko 7, za žledodnim katarom 2, vsled mrtvoda 2, vsled neegode 3, za različnimi boleznimi 9. Mej njimi je bilo tujecev 7 (= 26.9‰), iz zavodov 13 (= 50‰). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: za škariatico 2, za tifuzom 1, za dušljivim kašljem 1, za vratico 5 oseb.

— (Reklamni plakat za Triglav.) „Plan. Vestnik“ piše: Ako pridemo sedaj ob sezoni na kolodvore, se čudimo raznobojnim lepškom, kateri priporočajo ta ali oni kraj kot letovišče ali zdravišče ter nam predočujejo lepoto pokrajine, ležajočih ob raznih železnicah. Zlasti c. kr. drž. železnica ima po svojih progah lepe podobe, za katere žrtvuje gotovo veliko novcev samo zato, da privabi potnike v dotične kraje. Tudi za naše dežele se je vnela v zadnjem času boljša reklama. Za to skrbje sedaj listi, brošurice, knjige in tudi lepaki. Moj najlepši je pač šteti plakat o Bledu in njegovi okolici, ki ga je izdalo „prometno društvo v Bledu“. Kako naj bi ostalo naše divno Julijsko pogorje z veličastnim Triglavom brez pisane reklame! „Slovenskemu planinskemu društvu“ se je po prizadevanju društvenega častnega člana g. prof. dra. J. Frischaufa in g. prof. E. Moserja posrečilo izdati nekak reklamni plakat za Triglav v štirih jezikih (slov., nem., franc. in angleškem), ki priporoča kočjo na Kredarico in navaja poti do nje. Moj okraski dičejo plakat imena slavnih turistov: Valvasor, Haquet, Stanič in Vodnik, dalje deželni grb, grb stolnega mesta Ljubljane in gorenjskega mesta Radovljice. Ob strani sta naslikana Aljažev stolp in vrh Triglavov. Okusno in duhovito izvršeno delo dela čast g. prof. Moserju in tiskarstvu g. Drag. Hribarju v Celju.

— (Požar.) V Sp. Brnku je nastal dne 24. t. m. ogenj, kateri je upepelil več hiš in gospodarskih poslopij ter vse letošnje pridelke. Škoda znaša 30.000 gld.; pogoreli so bili zavarovani samo za 10.000 gld.

— (Samomor.) 29letni posestnik Blaž Šink v Vrobeh je vsled pijančevanja postal nekoliko umobolen, kar je bržčas uzrok, da je skočil v Soro, v kateri je utonil.

— (Celjski gimnazijski ravnatelj Peter Končnik) je star znanec naših citateljev. Bavi smo se že mnogokrat z njim, a še nikdar nismo imeli prilike povedati o njem kaj dobrega, vselej smo morali razpravljati o njegovi sovražnosti proti Slovincem. Po dopisu, kateri prijavlja „Süds. Post“ o njem, sodimo, da misli mož — predsedati, da bi rad prišel na glas — Slovenca. Končnik je sicer po rodu Slovenec, po mišljenju pa jedem najljutejših naših nasprotnikov. Dejanja, mišljenje je očitno, pravi dopisnik rečenega lista, in navaja potem nekaj prav drastičnih vzgledov za Končnikovo mišljenje. Učiteljski zbor, na čigar sestavo ima ravnatelj mnogo upliva, je sestavljen po večini iz Schönerer-jancev; poučevanje v slovenščini se zamerja; slovenski pisanih spričeval ubožnosti ni hotel ravnatelj vzprejemati, dokler ni bil v to prisiljen; napravil je šolska spričevala, na katerih je slovenščini mej vsemi obilnatimi in neobilnatimi predmeti odkazano zadnje mesto, česar se ni upal ukreniti noben drugi ravnatelj; slovenskih suplentov ravnatelj Končnik načeloma ne vzprejema, rajše vzame nemškega Žida, kakor štajerskega Slovenca. Končnik — pravi dopisnik, zaključuje svoje zanimivo poročilo — je kriv, da se ta celjski gimnazij za pred 8 leti niso ustanovile paralele, kakor v Mariboru, in Končnik je dosegel, ko se je zadnjič mudil na Dunaji, da se tudi sedaj niso definitivno napravile paralele. — In to naj je Slovenec?!

— (Proti isterskim Hrvatom.) Dež. sodišče tržaško je odbilo prošnjo, naj se preloži razprava

proti Hrvatoma obtoženim radi demonstracij v Polju za časa državnoborskih volitev, in odločilo, naj se razprava nadaljuje v Rovinju, kjer se je dr. Laginji in dr. Wolfu tako slabo godilo. Na srečo, ni tržaško dež. sodišče zadnja inštanca. V Rovinju je dr. Laginji nemogoče zagovarjati obtožene Hrvate, saj ne dobi tam ne jedi, ne pijače, ne stanovanja, in ni varen svojega življenja, obtoženci pa ne marajo drugega zagovornika, in ga tudi ne dobe. Italijani so na svoje postopanje proti dr. Laginji še ponosni, in zahtevajo, naj občina policijskim potom prepove dr. Laginji prihajati v Rovinj.

*** (Kako častijo Poljaki svoje pesnike?)**
Za spominek slavnemu poljskemu pesniku in književniku Mickieviču so nabrali njegovi rojaki veliko večjo svoto, kakor je potrebna. Samo pri uredništvu "Varš. Kuriera" so našli preostanka 140.000 rubljev. (Vsak večji list se je namreč zavezal, da nabere del potrebne svote.) A tudi drugi listi izkazujejo preostanke. Radi tega so uredništva naprosila oblast, da se porabijo ostali novci za razne dobrodelne svrhe na spomin Mickieviču, "Varšav. Kurier" pa prosi dovoljenja, da se napravi iz 150.000 rubljev zaklad, iz katerega bi se vsako leto na rojstveni dan pesnika dajale nagrade za najboljše povesti, drame in kritike. Varšavski knjigarnarji in založniki pa pripravljajo za Mickievičovo stoletnico raznovrstna izdanja njegovih del. Poljski skladatelji hočejo prirediti za ta dan glasbene ilustracije, a umetniki albume in slike tipov in prizorov iz raznih del tega velikega pesnika. — Tudi Slovenci bomo praznovali kmalu stoletnico Fr. Prešerna. Kako jo proslavljamo naši književniki, slikarji in kiparji? Kako jo proslavi naše občinstvo? —

*** (Črnogorka mej Italijani)** Ko se je omožila črnogorska kneginja Milena z italijanskim prestolonaslednikom, vedla se je italijanska staroslavna aristokracija napram njej jako hladno. Zdelo se ji je nečastno, da je našel bodoči kralj svojo ženo mej revnimi Črnogorci, ki imajo še to veliko napako, da so vrli Slovani. Kraljeva rodbina je bila radi tega večkrat v stiski. A kraljičina Milena ni obupala. Hodila je na ulico v beli batistini obleki in z širokim florentinskim klobukom. To je že ublažilo jeziko plemstva. Potem je začela vabiti k sebi mlade aristokrate ter jih še sama obiskovala. To je bil še boljši med. Končno pa je začela zahajati v italijanske dekliške šole, katerim je pokroviteljica ter je sama poučevala deklice v ročnem delu. Italijani so radi tolike ljubeznivosti sedaj že vsi očarani in hvalijo Jeleno do neba.

*** (Zaklad z zobeh)** Statistični urad Zvezdjenih držav je izračunal, da je zlato, katero se je v Zvezdjenih državah "paložilo" v zobeh, kar se ga je nazreč porabilo za plombovanje zob, vredno 20 milijonov dolarjev.

**Slovenci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!**

Darila:

Uredništvu našega lista sta poslala:
Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gosp. Karol Luteršek v Zloczowu 10 kron. — Gosp. Fran Domicelj v Knežaku 6 kron, katere je nabral v veselih družbah v Knežaku in Zgorju gđena. Marica Antonič, učiteljica v Knežaku. — Šaupaj 16 kron. — Žveli rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Gosp. Janko Ruprecht, lekarnar v Trebnjem je dopisal 12 gld. 50 kr. kot dne 25 t. m. mej prijatelji učeče se slovenske mladine v Mali Vasi pri Baragovi slavnosti nabrano svotico v to svrbo, da jo naj blagovoli sl. uredništvo poslati onemu nesrečnemu visokošolcu, g. Ivan K. na Dunaji, o katerem brzojavka "Slov. Naroda" z dne 24. jul. 1897, št. 166 poroča. — Ustrezajoč želji g. pošiljatelja odposlali smo svoto takoj na določeno mesto. Žveli človekoljubni darovalci!

Književnost.

— "Hrvatska misao". Br. 7. in 8. prinaša tole izbrano vsebino: Poziv na predpisa. — Br. jesne, a neznaju zašto. — Abiturijentima. — Narodna misao. — Stj. Radić: N. Kačav o samostalnem nabraževanju — M. Šarić: Hrvatska

književnost. — J. Lorković: Sveučilište. — Krvavi dogodjaji u Bošnjaci. — Fr. Hlaváček; Rumunjsko pitanje u Ugarskoj. — Pouzdane skupštine po § 2 zakona od 14. siečnja 1875. — F. X. Šalda: Pogled u novlju češku literaturu. — K. S. Mežnarić: O hrvatsko slovenskim odnošajima u novije doba. — Sličice madžaronskih ravnatelja. — Dopisi. — Bilješke. — Ta izborna uređovani dijaški list prav toplo priporočamo slov. velikošolcem in abiturijentom. Velja na leto samo 3 gld. Naroča se pri Fr. Hlaváčku, Praha. II. 316.

Brzojavke.

Dunaj 29. julija. Navzlic vsemu pritisku raznih uplivnih krogov je vlada dovolila poljski shod v Tešinu. Shoda se udeležijo mnogo poljskih poslancev.

Trident 29. julija. Italijanski poslanci so sklenili, ker je vlada odklonila njih predloge glede avtonomije Trentina, da se ne vrnejo v deželni zbor.

Budimpešta 29. julija. Predsednik poslanski zbornici Szilagyi se pogaja z opozicijo radi kompromisa. Poroča se, da se nadeja doseči ugoden uspeh.

Sofija 29. julija. Obravnava radi umora Ane Szimon je končana. Sodšče je spoznalo, da sta ritmojster Boičev in policijski prefekt Novelić kriva nakanjenega umora, Vasiljev pa da je njiju sokrivec, a ni imel namena izvršiti umor. Kazen se šele razglasi.

Pariz 29. julija. V vsi Portugalski se je začelo nevarno revolucionarno gibanje. V vseh mestih je konsignirano vojaštvo. Republičani proužročajo zlasti ponoči demonstracije in izgrede.

Bratje Savani!

Podpisani odbor pozivlja vse one "Savane", kateri se hočejo udeležiti slavnosti, ki se bodo vršile v Celju dne 8 in 9 prihodnjega meseca, da se javijo do 4. avgusta društvenemu predsedniku ing. A. Kajzlu. (Ljubljana, Kolizej I/24)

Odbor.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 24. julija: Angela Nolda, ključarjeva hči, 2 meseca, Vodmat št. 107, božjast. — Martin Kuhelj, sprévodnik, 50 let, Marije Terezije cesta št. 6, vnetje hrbtnega mozga.
Dne 25. julija: Jožefa Lukniš, kleparjeva hči, 6 mesecev, Dolge ulice št. 3, črevesni katar. — Franca Pfeifer, tesarjeva hči, 5 mesecev, Ulice na grad št. 10, želodčni in črevesni katar. — Alojzija Vertnik, gostilničarka, 32 let, Komenskega ulice št. 38, sprijenje jeter.

Dne 26. julija: Marija Kadivo, posestnica, 76 let, Prešernove ulice št. 36, ostarelost.

Dne 27. julija: Ana Marija Križnar, paznikova hči, 20 ur, Sv. Petra nasip št. 65, slabost. — Ivan Šuštar, knjigovezov sin, 2 meseca, Vodmat št. 52, akutni želodčni in črevesni katar. — Jožefa Vrhovc, perica, 53 let, Marije Terezije cesta št. 9.

Dne 28. julija: Janko Kersnik, c. kr. notar, 44 let, Dunajska cesta št. 13, otrpnenje pljuč. — Jožef Vertovc, poštnega asistenta sin, 1½ meseca, Gradišče št. 16, slabost v želodcu.

V deželni bolnici:

Dne 23. julija: Alojzij Potočnik, gostič, 63 let, pljučnica.

Dne 24. julija: Uršula Mlaker, mlinarskega najemnika žena, 30 let, jetika.

Dne 26. julija: Marija Bitenc, delavčeva žena, 73 let, ostarelost.

Dne 27. julija: Marija Mogušar, žrebkarjeva žena, 40 let, vnetica.

V hiralnici:

Dne 24. julija: Marija Bradeško, delavka, 63 let, kap.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Julij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
28.	9. zvečer	732,7	12,8	sl. zah.	pol obl.	
29.	7. zjutraj	734,1	11,9	sl. vzhod	oblačno	20,4
"	2. popol.	733,9	22,4	sr. ss. zahod	pol obl.	

Srednja včerajšnja temperatura 13,0°, za 6,9° pod normalom.

Dunajska borza

dne 29. julija 1897.

Skupni državni dolg v notah	102	gld. 10	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	" 20	"
Avstrijska zlata renta	123	" 30	"
Avstrijska krona renta 4%	101	" 40	"
Ogerska zlata renta 4%	122	" 65	"
Ogerska krona renta 4%	100	" 25	"
Avstro-ogerske bančne delnice	944	" —	"
Kreditne delnice	368	" —	"
London vista	119	" 45	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	" 67½	"
100 mark	11	" 72	"
100 frankov	9	" 53½	"
Italijanski bankovci	45	" 42½	"
1. kr. cekini	5	" 63	"

Dne 28. julija 1897.

5% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	158	gld. 75	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	189	" —	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128	" 50	"
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	99	" 70	"
Kreditne srečke po 100 gld.	200	" 50	"
Ljubljanske srečke	22	" 25	"
Budolfove srečke po 10 gld.	25	" 50	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	161	" —	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	473	" —	"
Papirnat rubelj	1	" 26½	"

Podpisani javljajo v lastnem imenu, kakor v imenu ostalih sorodnikov vsem sočustvujočim prijateljem in znancem jako žalostno vest o smrti njihovega iskreno ljubljenega, nepozabnega soproga, odnošno očeta, starega očeta, strica in brata gospoda

Frana Ks. Herena

ekspeditorja juž. železnice v pokoji in hišnega posestnika

ki je po dolgi, mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče, danes dopoludne ob polu deseti uri v 76 letu svoje dobe blaženo v Gospodu zaspal

Truplo dragega pokojnika se bode v petek, dne 30. julija, popoldne ob štirih v hiši žalosti Cerkvene ulice št. 5 svečano blagoslovilo in potem na pokopališče k sv. Krištofu prepeljalo ter v lastni rakvi položilo k večnemu počitku.

Svete zadušne maše služile se bodo v župni cerkvi v Trnovem. (1106)

V Ljubljani, dne 28. julija 1897.

Elizabeta Heren poroj. Lugek, soproga. — Franja Heren, Pavla Heren omoč. Marsloh, hčeri. — Zmagoslav in Miroslav Heren, sina. — Josipina in Marija Heren, sinabi. — Ana in Antonija Heren, sestri. — Dragotin Inglić, nečak in vsi vnuki.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1897.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Proga iz Trbiča. (962-170)

Ob 12. uri 5 min. po noči obojni vlak v Trbič, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Gurth, Genevo, Paris, čez Klein-Reifling v Steyr, Lince, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 min. jutraj obojni vlak v Trbič, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selsthal v Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, Lince, Budejovice, Plzeň, Marijine varé, Heb, Francove varé, Karlove varé, Prago, Lpako. — Ob 11. uri 50 min. dopoludne obojni vlak v Trbič, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 min. popoldne obojni vlak v Trbič, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno čez Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Gurth, Genevo, Paris; čez Klein-Reifling v Steyr, Lince, Budejovice, Plzeň, Marijine varé, Heb, Francove varé, Karlove varé, Prago, Lpako, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 59 min. popoldne obojni vlak v Leace-Bled, (le ob nedeljah in praznikih.) — Ob 7. uri 46 min. svečer obojni vlak v Leace-Bled.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. jutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. svečer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiča.

Ob 5. uri 52 min. jutraj obojni vlak s Dunaja via Amstetten, Solnograda, Lince, Steyra, Gmunden, Ischl, Aussee, Pariza, Genevo, Gurth, Bregenc, Inomost, Zella ob jezeru, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. jutraj obojni vlak iz Leace, Bleda. — Ob 11. uri 20 min. dopoludne obojni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzeňa, Budejovice, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Genevo, Gurth, Bregenc, Inomost, Zella ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Lince, Pontabla. — Ob 4. uri 57 min. popoldne obojni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 min. svečer obojni vlak s Dunaja via Amstetten in Ljubno, iz Lpakega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzeňa, Budejovice, Lince, Steyra, Solnograda, Beljaka, Celovec, Pontabla. — Ob 10. uri 25 minut svečer obojni vlak iz Leace-Bleda (le ob nedeljah in praznikih.)

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. jutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 min. svečer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. jutraj, ob 9. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. svečer, ob 10. uri 25 min. svečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. jutraj, ob 11. uri 8 min. popoldne, ob 6. uri 30 min. svečer, ob 9. uri 55 min. svečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Najtečnejša umetna hrana otrokom

je, kakor splošno priznavajo zdravniki, popolnoma škroba prosta

Frana Giacomelli-ja

I. dunajska otroška redilna moka

dobavitelja društva c. kr. državnih uradnikov avstrijskih

Dunaj, XV/1, Robert Hamerlinggasse 1.

Ogromna množina spričeval in priznalnih pisem.

Velika skatlja 80 kr., majhna 45 kr. (880-14)

Zaloga pri g. lekarnarju M. Mardetschneger-ju „pri zlatem orlu“ v Ljubljani, Prešernov trg št. 2. Dalje v vseh lekarnah in drogerijah.

Prevzete gostilne.

P. n. slav. občinstvu uljudno naznanjam, da sem prevzel dobro znano

gostilno „Pri ribču“

v Kurji vasi št. 4

kjer točim dobra dolenjska, istrijska in dalmatinska vina, pristen

dolenjski cviček in vsak dan sveže Reininghausovo pivo.

Postrežem tudi z dobrimi gorkimi in mrzlimi jedili.

Za obilen obisk se priporoča

Alozij Rasberger
gostilničar.

(1089-2)

Učenca

in
trgovskega pomočnika

vzprejemem **takoj** v svojo prodajalno z mešanim blagom.

(1092-2)

Josip Šepetavec
trгоvec v Idriji.

V gostilni „Pri zlati ribi“

v Ribjih ulicah šte. 6
dobé se vsak dan

sveži raki.

S spoštovanjem

Franjo Rozman, gostilničar.

(929-11)

Velo-fluid

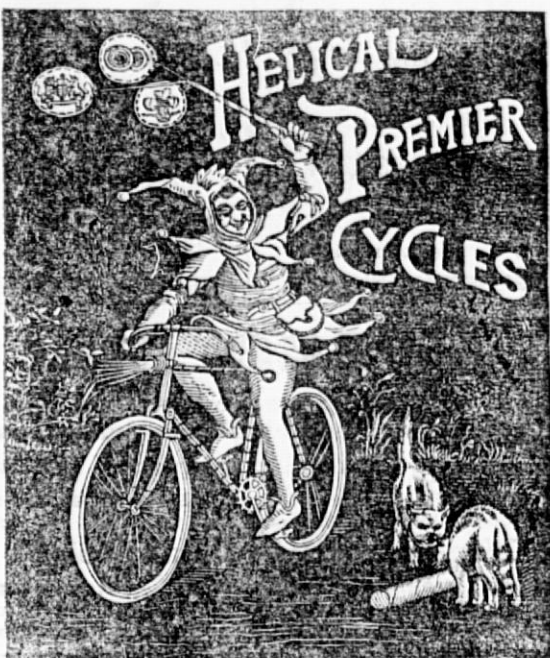
za ojačenje mišic pri vožnji
na biciklu.

Vsak vozač, ki neče trpeti od umornosti ali
krča v nogah, naj rabi „Velo-fluid“, ki ga stori
v vožnji vztrajnega.

Dobiva se v Ljubljani pri **M. Leustek-u**,
lekarniku na Resljevi cesti št. 1. (1068-2)

Učenca

vzprejme takoj v svojo trgovino **Luka Brus** v
Spodnji Idriji. (1107-1)

Samoprodajo za Kranjsko ima

Fran Čuden (566-14)

v Ljubljani, na Mestnem trgu hiš. šte. 25.

Stanovanje

v III. nadstropji na Vrtači se odda s
1. avgustom t. l. (981-11)

Več se izve pri **F. Supančiču**, Rimska cesta 16.

Učenec

iz dobre hiše vzprejme se v trgovino z mešanim
blagom. (1094-2)

F. Skušek, trгоvec v Metliki.

Gostilna na deželi

se daje pod ugodnimi pogoji v najem ali na račun.

Ponudbe naj se pošljejo pod šifro **H. Z. uprav-**
ništva „Slov. Naroda“. (1033-3)

Teodorja Gunkel-a
cesarja Franc-Jozefa toplice
v Laškem. (1059-8)

Vroče thérme. Prijetno poletno biva-
lišče. Kopelji v Savinji.

Potresa doslej še ni bilo tam.

Predsedstvo „Slovenske Matice“ v Ljubljani
naznanja prežalostno vest, da je mnogoletni društveni odbor-
nik in poverjenik, izborni pisatelj slovenski, blagorodni gospod

Janko Kersnik

c. kr. notar, graščak, deželni poslanec svétnik trgovinske
in obrtne zbornice ljubljanske, župan v Lukovici itd. itd.

po dveletni težki bolezni, danes ob 1/21. uri po noči, prejemši
sv. zakramente za umirajoče, izdihnil svojo plemenito dušo.

Truplo preblagega pokojnika bode v četrtek, dné
29. t. m., blagoslovljeno na Dunajski cesti h. št. 13 ter od onod
prepeljano na Brdo, kjer bode slovesno položeno v rodbin-
sko rako v petek, dné 30. t. m., ob 10. uri dopoldne.

Sv. maše se bodo darovale v župni cerkvi na Brdu.

R. I. P.

V Ljubljani, dné 28. julija 1897.

(1108)

Trgovinska in obrtna zbornica za Kranjsko
naznanja pretužno vest, da je nje prezasluzni član, prebla-
gorodni gospod

Janko Kersnik

deželno - odborski namestnik, c. kr. notar, grajščak, načelnik
zadrugi vseh obrtnikov Brdskega sodnega okraja itd. itd.

danes, po dolgotrajnem bolehanji, 44 let star, umrl.

Pogreb bo v petek, dne 30. julija ob 10. uri dolo-
pudne na Brdu.

V Ljubljani, dne 28. julija 1897.

(1109)

V nedeljo, dné 1. avgusta t. l.

se bode

v gostilni „pri Figovcu“

od 7. ure zvečer naprej oddajala

na ražnu pečena janjetina.

Tudi se dobi vsak dan ob 6. uri zvečer izborno

Budejeviško pivo iz meščanske pivovarne
ter Koslerjevo pivo.

Na mnogobrojen obisk vabi najudaneje z velespoštovanjem

(1095-1)

Franjo Krvarič.

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

Filijala za Ogersko:

Dunaj, I., Giselastrasse 1 Pešta, Franz-Josefsplatz

št. 1, v hiši društva.

št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva dné 31. decembra 1895 kron 147,562.080.-
Letni dohodki na premijah in obrestih dné 31. decembra 1895 27,120.589.-
Izplačitve zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka dru-
štva (1848) 321,644.530.-
Mej letom 1895 je društvo izpostavilo 8761 polic z glavnico 82,267.300.-
Prospekte in tarife, na podlagi katerih izdaja družba police, kakor tudi obrazce za
predloge, daje brezplačno

glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje
pri **Gvidonu Zeschko-tu.** (3196-9)

Conces. asekurančni bureau Franc Drenik

— v Ljubljani. —

Slavna ces. kralj. deželna vlada je meni podpisanemu, z od-
odlokom z dne 12. maja t. l., št. 4410, podelila koncesijo za usta-
novo asekurančne pisarne s pravico:

Posredovati in sprejemati zavarovalne ponudbe vsake
stroke to je: proti elementarnim škodam, za življenje, za
nezgode itd.;

zastopati zavarovalne družbe in zavarovance v slučajih
škod in drugih zadevah;

strokovno izvrševati zavarovalne ponudbe za premak-
ljivo imetje in stavbe vsakere vrste;

škode pregledati, océniti (likvidirati), za asekurančna
društva, ali mej njimi in strankami posredovati.

V obsegu predstojéčih pravic pričnem delovati ter se pripo-
ročam z vsem spotovanjem

Fr. Drenik,

Kongresni trg št. 3-II.

(1029-5)

Javna dražba.

Dné 31. julija 1897. l. ob 9. uri dopoludne
prodali se bodo

4 ljubljanskemu društvu izvoščekov lastni

omnibusi

za prevažanje ljudi po mestu v starem parnem mlinu (Parne
ulice) onemu, kateri največ ponudi, in proti gotovemu plačilu.

(999-4)

Društvo ljubljanskih izvoščekov.

Mala oznanila

Pod Tranco št. 2.

Veliko zalogo

Klobukov

priloga

J. Soklič.

Pod Tranco št. 2.

JOSIP REICH

likanje sukna, barvarija in kemična spiralnica

Poljanski nasip — Ozke ulice št. 4

se priporoča za vsa v to stroko spada-joča dela.

Postrežba točna. — Cene nizke.

A. KUNST

Ljubljana, Židovske ulice št. 4.

Velika zaloga obuval (25)

lastnega izdelka za dame, gospode in otroke je vedno na izbero.

Vsakešna naročila izvršujejo se točno in po nizki ceni. Vse mere se shranjujejo in zaznamujejo. Pri zunanjih naročilih blagovoli naj se vzorec vposlati.

Hugon Ihl

v Ljubljani, Pred škofijo hiš. št. 2.

Zaloga

suknenega in manu-fakturnega blaga.

Prej **Alojzij Erjavec** Prej **J. Zor**

(18) čevljarji mojster

v Ljubljani, Čevljarske ulice št. 3

priporoča se prečast. duhovščini in slav. občinstvu za obilno naročanje razno-vrstnih obuval, katera izvršuje cenó, pošteno in iz zanesljivo trpežnega usnja od najfinejše do najprostejše oblike. Mere se shranjujejo. Vnanjim naročilom naj se blagovoljno pridene vzorec.

F. Cassermann

krojač za civilne obleke in raznovrstne uradniške uniforme in poverjeni zalagatelj c. kr. unif. blagajnice drž. železnice uradnikov

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4

se priporoča slav. občinstvu za izdelovanje civilnih oblek po najnovejši fačoni in najpovoljnejših cenah. Angleško, francosko in tuzemsko robo ima na skladišču.

Nepremočljive haveloke

izdeluje po najnižji, brezkonkurenčni ceni. — Gospodom uradnikom se priporoča za izdelavanje vsakovrstnih uniform ter preskrbuje vse zraven spadajoče predmete, kakor sablje, meče, klobuke za parado itd. (1007)

Brata Eberl

Ljubljana, Frančiškanske ulice 4.

Pleskarska mojstra c. kr. državne in c. kr. priv. južne železnice.

Slikarja napisov, stavbinska in pohištvena pleskarja.

Tovarna za oljnate barve, lak in pokost. (34)

Zaloga originalnega karbolina. Maščoba za konjska kopita in usnje.

Moderici

izvrstne fačone, najboljši izdelek

(19) najceneje pri

ALOJZIJU PERSCHE

Pred škofijo 22, poleg mestne hiše.

Glavna zaloga prvih tovarn najfinejših klobukov

J. S. BENEDIKT

ustanovljeno 1830. Ljubljana Pri „prodici pri križu“.

Stari trg št. 1/6. 26

Prekupovalcem tovarniške cene. Ceniki se pošiljajo brezplačno.

Največja izber najnovejšega

svilnatega blaga

črno in barvasto, za cele obleke in bluze, priporoča po najnižjih cenah (35)

Alojzij Persche

Pred škofijo 22, poleg mestne hiše.

Pijte domači likèr

iz planinskih zelišč

„Triglav“

ki zelodec greje in krepi in dobro voljo vzbuja. (36)

J. Klauer v Ljubljani.

Puška in pro-dajalec biciklov.

FRAN KAISER

V Ljubljani Šelenburgove ulice 6.

Najboljše urejena delavnica za popraviljanje biciklov in šivalnih strojev.

Tovarna pohištva

J. J. NAGLAS

Ljubljana (20)

Turjaški trg št. 7.

Ivanka Toni

v Vodmatu št. 3

priporoča p. n. občinstvu, zlasti gg. posestnikom konj in vozov, svojo

kovaško obrt

izdeluje vsa v to stroko spadajoča dela, posebno priporoča gg. hišnim posestnikom

vezi za stavbe

ter jamči za dobro delo in točno potrežbo.

Ivan Jax

Ljubljana, Dunajska cesta št. 13.

Tovarniška zaloga šivalnih strojev in velocipedov.

Ceniki zastoj in franko.

Ign. Fasching-a vdove

ključavničarstvo (37)

Poljanski nasip št. 8 (Reichova hiša)

priporoča svojo bogato zalogo

štedilnih ognjišč

najprostejših, kakor tudi najfinejših, z žolto medjo ali mesingom montiranih za obklade s pečnicami ali kahlami. Popraviljanja hitro in po ceni. Vnanja naročila se hitro izvrše.

HENRIK KENDA

Geneni lepi klobuki za dame.

Vedno zadnje novosti. Popravilja se urno in prav po ceni. Modni žurnali franko in zastoj.

LJUBLJANA.

Anton Presker

Sv. Petra cesta št. 16 Ljubljana Sv. Petra cesta št. 16

priporoča svojo veliko zalogo

gotovih oblek za gospode in dečke, jopic in plaščev za gospe, nepremočljivih havelokov itd.

Obleke po meri se po najnovejših uzorcih in po najnižjih cenah solidno in najhitreje izgotovljajo. (30)

Mehanik

(38) **Ivan Škerl**

Opekarska cesta št. 16 v Ljubljani

izdeluje in popravlja šivalne stroje in velocipe-
de ter se priporoča p. n. občinstvu za izvrševanje v njegovo stroko spadajo-
čih del in popravkov po najnižjih cenah.
Vnanja naročila se točno izvršujejo.

Darila za vsako priliko!

Frid. Hoffmann

urar v Ljubljani, Dunajska cesta

priporoča svojo največjo zalogo vseh vrst

žepnih ur

zlatih, srebrnih, iz tule, jekla in nikla, kakor tudi stenskih ur, budilk in salonskih ur

vse le dobre do najfinejše kvalitete po nizkih cenah.

Novosti v žepnih, kakor tudi v stenskih urah vedno v zalogi. 23

Poprave se izvršujejo najtočneje

Fr. Sevčik

puška v Ljubljani

Židovske ulice št. 3

priporoča svojo bogato zalogo

orožja za lov in osebno varnost, streljiva in potrebščin za lovce. (31)

Popravki se izvršujejo v moji delavnici.

Fran Detter

Ljubljana, Stari trg št. 1.

Prva in najstarejša zaloga šivalnih strojev.

Tu se tudi dobivajo vsakovrstni kmetijski stroji. Posebno pa priporočam svoje izvrstne slamo-reznice in mlatilnice, katere se dobivajo vzlic njih izbornosti cenó. (32)

Ceniki zastoj in poštne prosto.

Pekarija **Slaščičarna**

JAKOB ZALAZNIK

v Ljubljani, na Starem trgu št. 21

postreza točno

z najraznovrstnejšimi štirikrat na dan svežimi, ukusnimi, zdravimi in slastnimi

v slaščičarski in pekovski obrt

(39)

spadajočimi izdelki.

Tu je dobiti vsak dan domačo potvico, vseh vrst kruh na vago, ržen kruh in prepečenec (Vanille Zwieback).